

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gold., za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofje 1 gold. 50 kr. Vredništvo in opravišstvo sta na mestnem trgu št. 10.

Cecilijansko društvo je-li za lavantinsko škofijo potrebno?

(Dalje.)

Ko bi to otroci in nevedni ljudje govorili, bi se človek smejal; ker se pa taki strahovi nahajajo le pri izobražencih, morajo se milovati.

Oglejmo si toraj, kako Cecilijina društva svoja pravila izvršujejo.

Cecilijanci molijo. Ideja cecilijina je resnična in pravična; mi prosimo sv. Cecilijo, našo varhinjo, naj bi nam pomagala sveto idejo uresničiti. Ako se nas Bog hoče poslužiti kot sredstva, cerkveno glasbo zboljšati, se mu radi ponudimo; ako nas Bog ne mara, bomo dalje molili. Cerkveno petje je nam molitev.

Cecilijanci delajo vsak po svoji zmožnosti in po svojih razmerah. Mi študiramo, pojemo, poslušamo, orglamo, pišemo članke, brošure in knjige; skladamo pesnice, motete in maše. Kjer se nahaja ljudsko petje, ga bomo blažili; kjer ga ni, ga bomo ustvarili. Kjer so orglarske šole, jih bomo podpirali, kjer jih ni, je bomo skušali ustanoviti. Kjer je Cecilijina ideja celo neznana, bomo začeli pri abecedi, kjer že kaj vedó, bomo začeli drugi tečaj. Pri Slovencih podpiramo slovensko petje, pri Nemcih nemško, v mestih smo gosposki, na kmetih kmečki; pri odraslih smo možje, pri otrocih otroci. To je naše delo. Ali bomo kaj dosegli, to je v božjih rokah. Prekucij mi ne delamo nobenih.

Cecilijanci žrtvujejo za svojo idejo to, kar imajo. Pred vsem svojo voljo, da ne gledamo pri cerkveni glasbi na to, kar nam dopada, ampak kar cerkev želi. Potem svoj talent, kakor smo ga od Boga prejeli. Ker bomo dajali vsi odgovor od svojega talenta, si skušamo tukaj nekaj ž njim zaslužiti. Vidi se nam, da talent darovan za Cecilijino idejo je boljše izpoložen, kakor z o p e r Cecilijo. Slednjič žrtvujemo svoje premoženje. Cecilijanci smo večji del revni, pa tudi evangelijska vdova je darovala svoja dva vinarja. Sv. oče Leo XIII. so darovali za Rimsko Cecilijino šolo (scuola gregoriana) letni beneficij 1075 lir; vsi škofje po celem svetu podpirajo gmotno Cecilijanska društva; njih blagemu izgledu skušamo tudi mi nasledovati. Blagor nam, ako zamoremo kaj Bogu, njegovi službi darovati.

Kaj tedaj nameravajo Cecilijina društva? Cerkveno glasbo k časti Božji vravnati po cerkvenem duhu, kar je pošteno in sveto.

Cecilijina društva so strogo cerkvena in družega nič.

2. Kakošno je cerkveno petje v Lavantinski škofiji?

a) Oglejmo si može, katerim je izročena skrb cerkvenega petja: Pripoznati nam bode trojno resnico. Prva resnica je, da se v Lav. škofiji nobeden duhovnik ni stalno in redno pečal s cerkveno glasbo. Nasledek temu je, da se je spomin na vez med liturgijo in petjem celo pogubil. Od duhovnega organista bi se namreč smelo pričakovati, da bode razumel, kako živo sta si liturgija in petje v zvezi; pri organistu lajiku take liturgične znanosti ni upati.

Druga resnica je, da nam je od l. 1870. zarod za cerkvene organiste izmrl. Stari učitelji pomirajo, novih ni; celih 17 let pa je bilo cerkveno petje le sebi prepuščeno. Koliko se v takem času pozabi, koliko spregleda, koliko opusti!

Tretja resnica je, da so morale premnoge cerkve v raznih nezgodah seči po organistih brez vsake izobrazenosti. Kaj se more od njih tirjati? Osebe tedaj, katerim je petje cerkveno izročeno, niso pri najboljši volji v stanu, zadostovati zahtevam pravilnega petja, ako so zahteve tudi celo skromne. Kdo naj tukaj pomaga? Eden posamezni ne more nič opraviti, pač pa bi bilo pomoči upati od celega društva. Cecilijansko društvo ima namen sedanje organiste in učitelje dalje izobraževati, dotične dijake podpirati, naš sprideni glasbeni okus blažiti. Treba nam je vsem študirati in poslušati. Društvo nam bode prirejalo pravilne pevske predstave počenši od navadne ljudske pesni do svetega koral; razpravljalo bode nam načela cerkvenega petja; nasvetovalo bode organistom in izposojevalo dobre knjige in muzikalije; podpiralo bode tudi gmotno pridne organiste. Eden tega ne more.

b) Kakošne imamo pevske zavode? Resnica je, da v celi škofiji nima ne ena farna cerkev redne šole za cerkveno petje. Da se nekaj žensk vsede pri organistu za mizo ter posluša, kako on pesen igra, potem pa jo skuša posnemati, to še ni šola. Ali pa, če organist v cerkvi med službo božjo eno zapoje sam, potem ga pa podpirajo ljudje, kakor vedó in znajo, to gotovo še ni šola. Kakor se morajo pri vsaki drugi šoli elementi učiti, tako tudi pri petju. Ne vstrašimo se pevskih šol, da bi bile preučene in pretežke! Glej naše otroke, koliko se naučijo v 3 letih: pisati, brati, vezljati, gosti, risati; poglej korporala, koliko ti napravi iz rekrutov v 6 tednih; pojdi k rokodelcu, kako ti dečko zna rabiti orodje v 2 mesecih; poslušaj vojaškega godca, kake glasove ti zna pihati; pojdi k šolskim razstavam, kake umetne reči ti kažejo, napravljene od otroških rok. Tako bo šlo tudi pri petju. Ne bojmo se tudi tega, da nismo muzikalno izobraženi. Prav tisti, ki ne vedó nič, morajo se učiti; učenim muzikom in profesorjem ni treba več šol. Ki smo stari, se bomo učili liturgije, zgodovine, estetike v petju, bomo poslušali; ki so mladi, naj se učijo dihati, pevati, orglati, harmonizovati.

Posvetni muziki naj nas učijo skrivnosti tonov; duhovniki naj nam razlagajo svetost sv. maše. Pa kdo zamore to s koristjo? Le društvo. Posamezna oseba se zgubi ter oplahi.

Kdor pregleda nekaj tečajev Cecilijanskih časnikov, ta se čudi, da zamorejo v celo revnih farah s 600 duš celo pravilno peti. Pa pevska šola potrebuje pevskega učitelja: ali res cela škofija ne bi zmogla 2, 3 pevskih učiteljev? Cecilijansko društvo bo skusilo celo priprosto šolo z abecedo ustanoviti, metodično voditi; v 1 letu bomo videli vspeh. Upam, da bomo vsi Bogu zanj hvaležni. (Dalje prih.)

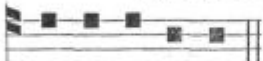
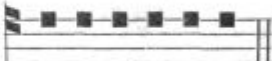
Petje pri čč. oo. Benediktinih v Šekovi na Gorenjem Štajerskem.

P. Angelik Hribar.

(Dalje.)

Opoludne je bil obed; molitve pred in po jedi skozi celo leto pojo, izvzemši zadnje tri dni velicega tedna. Kaj ko bi začeli tudi drugod pred in po jedi prepevati n. pr. po drugih samostanih, v bogoslovskih semeniščih? — Zato podajam za poskušnjo napev, kakor ga čč. oo. benediktini imajo pred in po kosilu:

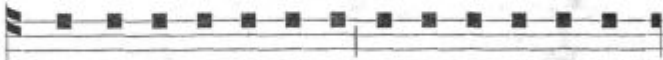
ANTE PRANDIUM.

Superior incipit: Deinde dicit:

Be - ne - di - ci - te.

Ÿ. O-CU-LI o-mnium.

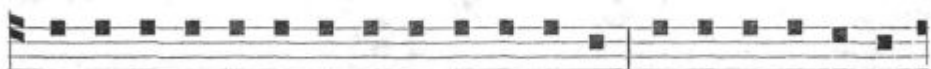
Et alii repetunt: Be - ne - di - ci - te.

Et alii prosequuntur:

In te spe-rant, Do-mi-ne, et tu das es-cam il-

lo-rum in tem-po-re op-por-tu-no. * A - pe-ris tu ma-num tu-am, et

im-ples o-mne a - ni - mal be - ne - dic - ti - o - ne, Glo - ri - a Pa - tri et

Fi - li - o, * et Spi - ri - tu - i Sancto. Si - cut e - rat in princi - pi - o, et nunc et semper:

* et in sae - cu - la sae - cu - lo - rum. A - men.

Superior exinde Et prosequuntur omnes:
subjungit:

KY-RI-E e - le - i - son.

Chri-ste e-le-i-son.

Ky-ri - e e - le - i - son. Item Superior: Pa-ter no-ster, secreto.

V. Et ne nos in-du-cas in ten-ta-ti - onem. R. Sed li-be-ra nos a ma-lo.

Postea Superior dicit: O - remus. Be-nedic, Domine, nos et haec tu-a do-na, quae

de tu-a lar-gi-ta-te sumus sumpturi. Per Christum Dominum nostrum. R. A-men.

Deinde Lector: Ju-be, domne, be-ne-di - ce-re. Benedictio. Mensae coelestis par-

ti - ci - pes fa - ci - at nos Rex ae - ter-nae glo - ri - ae. R. A-men. (Dalje prih.)

Iz mojega dnevnika.

J. Lavtižar.

(Dalje.)

19. junija Fischer piše v svoji knjigi *Œsthetik der Musik*: „Harmonija, katera je razun iz trizvokov, sestavljena tudi iz glasov, ki niso skali lastni, je nenaravna, ptuja, prisiljena, temna in podla, toraj na ta način nezadostna za višjo glasbeno nalogo“. To je jasen dokaz za diatonično prednost, katero Cerkev zahteva.

20. junija. — Slikarija je dospela o času Rafael-ovem na vrhunec dovršenosti in se kot taka ne dá več prekositi. Dognana je tudi gotika v stavbarstvu, toraj v tem obziru ne more več napredovati. Ravno tako je Palestrinova dōba v 16. in 17. stoletju vskipela do vrha, in cerkveno-glasbeni skladatelj, kateri se drži starih tonovih načinov, ne more dalje napredovati. Zato ne smemo reči, da se še lahko spopolnijo umetnosti, katere so vže dovršene v svoji stroki. Nam ne ostaja družega, kakor da jih posnemamo.

21. junija. — V izvrstni knjigi *Regula cleri* (Gracii 1780) se bere med drugim o liturgičnem petju: *Tandem, cum ad cantum pium et gravem ut clericus tenearis, necesse est, ut ad illum te assidue exerceas. Ipsi sutores ad artem suam, quamvis infimam, non admittuntur, nisi ad illam se diu exercuerint, et nisi illius post probationem periti agnoscantur; tu autem, qui angelico ministerio te mancipasti, ecclesiasticum cantum studiose addiscere negligeres? Proh pudor! Annon a choro eliminandus et distributionibus privandus esses? Jure merito. Quare? Quia cantus inordinato cantandi modo Deum inhonoras, populo taedium affers eumque a divinis avertis.*

Providete mihi aliquem bene psallentem. I. Reg. 16. Igitur scias et tu cantum, carissime frater. Si habueris fidem, illum quotidie adibis, illumque tandem, quantum talenta permiserint, callebis, ut virili sonitu et affectu voces sancti Spiritus depromens et flammam pietatis ardentius movens, suavitate lectionis ac melodiae doctos demulcens, et minus doctos erudiens, et ut ipse convenientissima modulatione commotus et liquefactus in hac vita, canticum novum ante sedem Agni cantare possis.

Slovenske predstave ne pristavljamo, ker vsak dotični latinščino razume.

23. junija. — Danes smo dokončali poduk v cerkveno-glasbeni šoli, ki je trajal sedem mesecev, namreč od 23. nov. 1885 do današnjega dne. Ob ednajstih dopoludne smo se zbrali v veliki učilnici, kjer je imel kanonik dr. Jakob v navzočnosti drugih gg. učnikov jako lep sklepni govor. Rekel je med drugim:

„Prišel je čas, ko se bode te razšli, dragi gospodje, na vse strani vsak v svojo domovino, a seboj ponesete mnogo lepih vednosti, katere Vam je dala naša *alma mater* za prihodnost. Izreči moram naravnost, da je imel letošnji tečaj jako marljive in odlične slušatelje, kajti vsi gg. učniki hvalijo Vašo pridnost in Vaše lepo vedenje. Vsled tega je pa tudi vspeh, ki ste ga dosegli, vreden vsega pripoznanja, kar bode te razvideli iz spričeval, katere bode te prejeli. Mi učniki smo Vam z veseljem dali, kar smo sami prejeli. Izročili smo Vam namreč vzor, kakošna naj bode cerkvena glasba. Skrbno hranite to drago zapuščino. Zraven poduka v šoli ste slišali v tukajšnji stolnici od nedelje do nedelje, od praznika do praznika odlične cerkvene skladbe starih umetnikov. Spoznali ste iz tega, kako je prava cerkvena glasba lepo zvezana z veličastno liturgijo svete Cerkve. Priporočam Vam toraj še enkrat in sicer danes pri slovesu, da bode te razsojevali cerkveno glasbo vedno le z liturgičnega stališča. Ko pridete v svoje domovanje, delal bode gotovo vsak izmed Vas z novo vneto za izboljšanje cerkvene glasbe. Prav tako, gospodje, a prosim Vas, da se nikjer ne prenaaglite in da bode Vašo gorečnost vedno spremljevala kršanska ljubezen, kajti ljubezen je več vredna kot vse drugo. Priporočam Vas božjem varstvu“ itd.

Po tem lepem in ginljivem govoru razdelil nam je gospod Haller spričevala, katerih smo bili jako veseli. S hvaležnim srcem se bode mo spominjali vedno svojih dobrih učnikov.

Ta dan popoldne sem se še osebno poslovil pri gg. učnikih zahvalivši se jim za ves trud, ki so ga z nami imeli. Vsak izmed njih je imel še kako prijazno besedo v slovo!

(Konec prih.)

D o p i s i.

Iz Ljubljane. — Gospod vrednik! Ne, kakor bi Vam imel Bog zna kaj novega sporočiti, — pišem Vam samo, da duška dam svojemu notranjemu veselju, ki sem ga občutil pri slovesnih mašah v ljubljanskih cerkvah minuli križevi teden. Cecilijanstvo napreduje! to bodo kmalu morali priznati vsi krogi. Program Cecilijinega društva se dejansko izvršuje v vedno širjih krogih. Ako je bilo začetkom poznati delovanje naše družbe v tem, da se je odstranjevalo iz cerkve povsem necerkveno petje, se sedaj že kaže važen napredek; pozitivno se pripravlja pot boljšemu duhu v cerkveni glasbi. Dokaz temu, da so se tu in tam koralu (prvi točki družbinega programa) jela odpirati vrata na kor. Se ve da polagoma, najprvo nastopijo koralna rezponzorijska (katera bi priporočali tudi za kor uršulinske cerkve, ker smo prepričani, da bi tamošnje sicer tolikanj pobožno-ginljivo petje le pridobilo), potem pride introit, ofertorij (kakor je bilo slišati pri sv. Jakobu), in tako naprej, dokler se za introitom oglasijo kyrie in drugi mašni spevi v koralu (kakor v frančiškanski cerkvi). Priznam, da nisem bil na vse strani popolno zadovoljen s pevanjem. Želel bi bil nekje malo bolj temperirano spremljevanje z orglami in nekoliko živahnější tempo. Želel, naj bi bil med koralnim pevanjem molčali oni, ki se niso prej popolnoma navadili koralne melodije. Koralu pridobiti priznanje, kadar se oglasi v družbi z modernim petjem, je dvakrat težka naloga; treba tedaj peti ga le z največjo točnostjo, da se glasi kakor iz enega grla. Nočem s tim izreči nobene graje. Velikoveč zaslužijo dotični pevovodje prav posebno hvalo za njihov trud, ki jim bo gotovo rodil obilnega sadu.

Daj Bog in sv. Cecilija, da kmalu dobimo domače središče, od koder se bode dejansko razširjevala vnema za koral — z izglednim koralnim petjem!

Iz Ljubljane. — (Marijaniške orgle.) Že v zadnji številki je „Cerkv. Gl.“ kratko naznanil, da je naš slavnoznani ¹⁾ orglar g. Fr. Goršič postavil ravnokar v Marijaniški kapeli orgle, sicer male po obsegu, pa krasnih glasov. Naj jih danes natančneje opišem!

Zdi se mi pa tu umesten kratek predgovor.

Vsakdo, kdor se je že kdaj z disponiranjem bavil, vé, da ni ravno lahko malim orglam določiti spremenov; in to tem težje, ako moraš malo število še razdeliti na dva manuala²⁾. Kočljivost ta pa postane zopet toliko večja, ako prostor, v katerem imajo peti orgle, ni ravno velik, le čedna kapela³⁾. Glasu (resp. vpitja) ti dajo tu štirje krepko intonirani spremeni ne samo zadosti, temuž že preveč; a kje pa je tu ostala milota, raznovrstnost glasov! In vendar je že tudi pri takih malih kapelnih orglah želeti tega, kar se sploh zahteva od cerkvenih orgel (naj rabim tu besede prof. Birkler-ja, gl. Oberhoffer's „Caecilia“, 1862, št. 8): „Die katholische Kirchenorgel soll ermöglichen die entsprechende Begleitung des *Miserere*, sowie die des *Alleluja*“.

Moralo se je toraj tudi tu gledati na neko raznovrstnost glasovnega značaja, skrbeti za nežne, pa tudi krepkejše spremene. Trebalo je toraj spremenov število nekoliko pomnožiti, zarad tega pa moč sape nekoliko pomanjšati; tako so se dobili glasovi mili, da bi jih v veliki cerkvi komaj do velikega altarja slišal, pa tudi krepka moč, ki je pa še zmiraj prijetna posluhu.

Oglejmo si zdaj dispozicijo, s katero je orglar menil vsim navedenim zahtevam pogoditi. Taka-le je:

I. Glavni stroj.

1. Principal 8', cinast, od A v pročelji, srednje menzure⁴⁾, čisto pojoč.
2. Cevna flavta 8', od c₀ cinasta, z cevkami, srednje menzure, znanega značaja, nekako med bordunam in flavto.
3. Praestant 4', cinast, menzuriran kakor Principal 8', pa veliko milejše intoniran.
4. Doublette, cinasta, sestavljena iz Gamsovega roga 2³/₈' in superoktave 2'; oboje prav mehko intonirano.
 - a) Manualni sklep; daje, zraven moči glavnemu stroju tisto lepoto, ki jo zamorejo le mehki glasovi kot polnilni podeliti.
 - b) Oktavni sklep; da orglam veliko moč in učini popolno miksturo.

II. Vrhni stroj.

5. Salicional 8', cinast od A; menzuro kaže ime; intoniran je precej režoč.
6. Dunajska flavta 8', širje menzure, kot Solicional 8', posebno mehkega flavtinega glasu.
7. Flauto dolce 4', cinast, najmilejše intonacije.
 - c) Solicional pianissimo, na Kranjskem dosedaj še nerabljen, mehaničen spremen, ki za se Salicional 8' za polovico oslabi, z vsakim drugim spremenom pa undulira, ali kakor pravijo „Voix celeste“ učini.

Pedal.

8. Bordunbas 16', krit, lesen, srednje menzure.
 - d) Pedalni sklep k glavnemu stroju. K temu še
 - e) podnožnik Tutti.

¹⁾ Če ta izraz rabim, se opiram na temeljito kritiko in veliko pohvalo, ki se nahaja o Goršičevih novejših delih v Köflachu in Gradcu v Graških listih „Kirchenschmuck“ in „Gr. Volksblatt“, in to iz peresa zvedencev, ki poznajo tudi družih slavnihih orglarjev dela, n. pr. Walker-jeve in Mauracher-jeve. Pis.

²⁾ Tehtnih vzrokov, zakaj da sta se dva manuala izvolila, ne bom tukaj razpravljal. Pis.

³⁾ Marijaniška kapela meri 20 m dolgosti, 7 m širokosti in 8-5 m visokosti. Pis.

⁴⁾ Zakaj raji ne rečem „mere“? Kdor vé, kaj je pri piščalkah „menzura“, mi bo prav dal. Pis.

Toraj skupaj 8 glasečih se spremenov na 12 potezah in eden zbiralnik.

Manuala obsegata C—f (54 tipk); pedal C—d (27 tipk).

Sapnice so delane na stožke; sapa ima \bar{le} 25" teže, kar milobi glasu mnogo koristi.

Smem pač izreči svoje menenje, da je po tej dispoziciji prav dobro vstreženo zgoraj navedenim zahtevam, in tudi drugim teoretičnim orglostavbarskim tirjatvam.*) Kakošna pa je izvršitev, kakošni so glasovi?

Smem reči — in to opiraje se na najmerodajnišo rzsodbo — da so glasovi lepi, celo krasni. To velja od posameznih, to enako o njihovi zvezi; spretni orglavec si zamore s tem malim številom spremenov s pomočjo manualnega in oktavnega sklepa prirediti ne malo mnogovrstnost glasovnih značajev. Izvanredna miloba glasu, ki jo učini S. pianissimo z Dunajsko flavto 8' (ali pa z Flauto dolce 4') se ravno le s tako osnovanim spremenom doseči da, in ne dvomim nad tem, da se bo ta spremen še mnogokrat izvrševal. (Umé se pa samo ob sebi, da orglavec ne bo v enomer tega spremena (zlo-) rabil; umetniški okus mu bo tu vodnik.)

Kar tiče tvarno izdeljavo, je — Goršičeva; kdor si jo ogleda, razume, zakaj da on ceneje delati ne more. Cinka v celih orgljah ni ne trohice. — Igranje, tudi pri uporabi vsih kopol je navadno lahko.

V druge pozameznosti se več ne spuščam; navedem naj le še rzsodbo, ki so jo naš premil. knezoškof — dobropoznati po svoji izvedenosti, praktični spretnosti in finem okusu v cerkveni godbi — izreči blagovolili o naših orglah o priliki, ko so Marijanišče na praznik njegove patrone „Pomoči kristijanov“ osrečili s svojo navzočnostjo. „Slovenec“ piše o tem (25. maja št. 117): „Pri tej priliki čuli so tudi krasne nove orgle, ki so se glasile v mnogoterem spreminjevanji bodisi samostojno, bodisi spremljevaje petje. Igral je s znano mojstersko spretnostjo g. P. Angelik Hribar. Po sv. maši razkazal je vikšemu gosp. Fr. Goršič sam, orgljarski mojster, svoje najnovejše delo. Zanimali so se živo za vse posameznosti, ogledali si mehanizem, kolikor se je dalo ogledati, poskušali tudi sami orgle (in to natanko in obsežno), in izrazili se o njih prav pohvalno. Zato se tudi častitali mojstru, da je z malimi pomočki mogel izvršiti pravi umotvor“.

Naj pridenem še, da to lepo cerkveno-glasbeno orodje ima tudi prelepo omaro, katero je narisal in izvršil — v slogu kapelinsga altarja — umetni stavbar J. Vurnik iz Radolice. Način njene olepšave pač zasluži pozornost; nekako lahko se vse vidi, akoravno je prostor v višini skoraj tesen. Posnemanja vredna je tudi varčnost, ki je vladala pri porabi kornega prostora; akoravno meri ta le 3'16 m v globočini, se je s tem, da se je pedal razvrstil ob straneh manualnih sapnic, omogočilo, da je igralnik pred orglami, pred njim pa še zadosten prostor za prosti prehod od ene korne strani na drugo.

Naj pojo te Marijaniške orglje, obvarovane vsih nezged, dolgo v čast Božjo in blažene Device Marije!

J. S.

Litija ob Savi. Nove orgle z 10 pevajočimi in 5 pomočnimi registri je postavila domača firma „Brata Zupan“ v Litijski cerkvi za čudno nizko ceno 1300 glđ. Intonacija je pri vseh značajno narejenih registrih popolnoma čista, močni registri jasni in kreпки, nežni pa zopet milobni. V mehaniki je več novih naprav po vzoru Walkerjevih orgel: Trikotniki so iz medí in na konci z usjem obloženi ter se dá vsak posebej ven vzeti, valčki so iz kovanih cevi narejeni, iglice se jim vrté v stebércih sê suknom obloženi, kar vse z novimi vodili stožcev pospešuje jako lahko in precizno igro brez vsega sicer neprijetnega ropotanja. Sploh se vidi v vseh oddelkih lep napredek pri tem najnovejšem delu, ki je od leta 1880. uže 17. opus firme „Brata Zupan“ v Kamni Gorici pri Kropi.

F.

*) Opozorim na popolno izpeljavo 8 stopnega glasu (v 9', 4', 2³/₅', 2', 1¹/₅' in 1'); primerno uporabo principalnega, flavtinega, režočega in (vsaj pol-) kritega glasu i. t. d.

Pis.

Razne reči.

— Dne 31. maja ob 10. uri odkril se je na Dunaji pred cerkvijo „Marija pomagaj“ s posebno slovesnostjo spominski kfp slavnega Josipa Haydna v navzočnosti Nj. Vel. cesarja Fran Josipa I. Zahvalno pesen je zapel emin. kardinal nadškof dunajski Cestlin Ganglbauer.

— Profesor praškega konservatorija in vodja glasbe v cerkvi sv. Vojteha g. J. Foerster bil je imenovan kapelnikom v stolnici sv. Vita. Dozdani kapelnik Janez Škroup je šel v pokoj. Cecilijanci česki se veselijo te premembe. Ravnokar je imenovani g. Jos. Foerster dokončal svoj obširni „Nauk o harmoniji“ in na svetlo dal v komisiji J. Hoffmanna vdove v Pragi 1) v českem, 2) v nemškem jeziku.

— Beuronski samostan čč. oo. benediktincev, kateri so morali vsled nemškega „Kulturkampf“ drugod zavečja iskati in so ga v Avstriji tudi našli, se bode prvakom v koralu o sv. Petru in Pavlu zopet odprl. Nadopat Maurus Wolter, ki je zadnje leta živel v Sekovi, povrne se v svoj ljubljeni Beuron, ki ga je moral pred 12 leti zapustiti.

— Dunajski občinski odbor je sklenil, da naj se po ondotnih mestnih šolah pri pevskega poduku ne rabijo več gosli, ampak harmonij.

— Glasbenega vodje gosp. R. Thoma novi oratorij „Janez Krstnik“ pel se je dne 2. aprila t. l. prvokrat v Vratislavi, in to, kakor pišejo, s posebnim dobrim vspehom.

— Japonska vlada hoče ustanoviti veliko glasbeno šolo; poslala je v to svrhu lepo število za glasbo nadarjenih Japoncev na Dunajski konservatorij, da se ondi v glasbi izvezbajo.

— Prijatelje narodnega petja — in to so gotovo vsi častiti naši čitatelji — opozorujemo na zbirko narodnih slovenskih pesen, katero je vredil in okusno upravljal za samospjev z glasovnikom g. Anton Foerster pod imenom „Triglav“ (založnik F. A. Urbének v Pragi). Prvi zvezek (12 pesni) v lični opravi dobivajo pri skladatelju udje „Glasbene Matice“ in „Cecilijinega društva“ po 80 kr. (po pošti 85 kr.), sicer je kupčijska cena 1 gld. 20 kr.

— Nemškega Cec. društva 11. občni zbor, ki smo ga že v zadnji št. „C. Gl.-a“ omenili, bode v Konstancu od 22. — 24. avgusta t. l. Obsegal bode poleg zborovanja pevanje koral, „Missa Jubilaei“ 8-glasne od Stehle-a, skladbe: Witta (križev pot in O sacrum convivium, Allegri (Miserere) Aiblinger (Veni s. Spiritus), Haller (Surrexit postor) Coenantes illis Tantum ergo), Ortwein (2 graduala), tri nemške cerkv. pesni, Diebold (Regina coeli), oratorij „St. Caecilia“ s sodelovanjem Konstanske vojne glasbe, 6-glasna Palestriнова maša „Dum complerentur“ in koralni „Te Deum“. — Kdor se hoče zborovanja udeleževati, naj se radi stanovanja i. dr. obrne do odborovega predsednika, g. Brugier-a, kooperatorja Schlatterer-ja, ali do glasbenega vodje J. B. Molitor-ja v Konstancu.

— Na mesto dne 24. jan. umrlega stolnega organista, prof. Dr. Brossig-a v Vratislavi je poklican g. Dr. Em. Bohn.

— Na čelu neke partiture, katera je pred kratkim v San Francisco (Amerika) na svetlo prišla, je brati naslednja opazka: „Po nerodnosti naših stavcev ste dve strani le-té partiture narobe tiskani. Oni, kateri zvezek neradi obračajo, zamorejo se pri petju tudi na glavo postaviti“.

Oglasnik.

Ig. Hladnik op. 7. *Cantus sacri in solemnitate Corporis Christi ad 4 voces inaequales.* Autografovana partitura je izšla pri Blazniku in prodaja jo Kat. bukvarna po 80 kr. Ta opus je zložen s pazljivo marljivostjo in izvzemši zadnjo številko vseskozi v pravem cerkvenem duhu, kar mora biti prvi pogoj vsake cerkvene glasbe. V 1. št. (*Graduale „Oculi“*) naj se v 7. taktu kvinta takó popravi, da dobi tenor v sredi sinkopo; št. 2. je ofertorij „*Sacerdotes*“, 3. *Pange lingua*. Sledé 4 himne za procesijo, 2 *Tantum ergo* (prvi nij kaj originalen), na koncu pa je pridani *Tantum ergo* za 4 možke glase, s kojega fakturo se ne strinjamo niti iz glasbenega niti iz cerkvenega stališča. Vse druge prejšnje številke so cerkve popolnoma vredne in dostojne.

Pridana je listu 6. št. prilog.

Odgovorni vrednik lista Janez Guzejda. — Odgovorni vrednik glasb. priloge Anton Foerster.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska R. Milic.